

Απο το βίο του Αγίου Διονυσίου του Ολύμπου

Η σωτηρία του Λογγίνου

Ο όσιος Διονύσιος (+1541) ησύχαζε κάποτε στο σπήλαιο του Αγ. Λαζάρου, παρακάτω από την μονή που ίδρυσε στον Όλυμπο.

Μια νύχτα όμως σηκώθηκε και πήγε στην μονή. Χτύπησε δυνατά την πόρτα και είπε στους πατέρες, που του άνοιξαν:

-Συγκεντρωθείτε να κάνουμε προσευχή για τον αδελφό Λογγίνο. Η ζωή του διατρέχει μεγάλο κίνδυνο.

Εκείνη την νύχτα είχαν στείλει τον μοναχό Λογγίνο να βοσκήσει τις αγελάδες της μονής. Όταν ξημέρωσε και ήρθε στο μοναστήρι, διήθηκε ότι αντιμετώπισε φοβερό κίνδυνο: Επιτέθηκαν κακοποιοί εναντίον του και αφού έκλεψαν τα πράγματα του και το άλογο του, γύμνωσαν στα σπαθιά τους για να τον θανατώσουν. Ξαφνικά όμως παρουσιάστηκε κάποιος και τους εμπόδισε. Κατατρομαγμένοι εκείνοι έφυγαν και τον άφησαν σώο και αβλαβή. Ο άγνωστος εξαφανίστηκε απότομα, όπως απότομα είχε παρουσιαστεί.

Δύο επισκέπτες στον Όλυμπο

Ο όσιος Διονύσιος ο εν Ολύμπω σαν καθαρό δοχείο του Αγ. Πνεύματος, έλαβε από τον Θεό έκτακτα και υπερφυσικά χαρίσματα. Έγινε σύμφωνα με τον υμνογράφο «γνώστης και προαγγελεύς εσομένων ακριβής», «κρήνη βλυστάνουσα ρείθρα ιαματικά» και «πολλών πασχόντων υγίασις».

Κάποτε είπε ξαφνικά στους αδελφούς της συνοδείας του:

-Να, έρχονται σε μας δύο μοναχοί.

Και σαν ζωγράφος που ήταν πήρε ένα χαρτί και σκιστάρισε τέλεια τις μορφές τους. Τον έναν τον έκανε με γένεια , ενώ τον άλλο, που ήταν νεώτερος τον έκανε αγένειο.

Έπειτα από ένα ημερόνυχτο ήρθαν πράγματι δύο μοναχοί . Ο πρώτος με γένεια , λεγόταν Ιάκωβος και έμεινε μέχρι τέλους της ζωής του στο μοναστήρι του οσίου. Ο άλλος, ο αγένειος, λεγόταν Ηλίας, έγινε ηγούμενος και ακολούθως επίσκοπος Πλαταμώννα.

Η χωρική της Ραψάνης

Η Παρασκευή από το χωριό Ραψάνη παρουσίαζε ένα θλιβερό θέμα. Είχε καμπουριάσει τόσο πολύ, που το κεφάλι της έφθανε στα γόνατα! Υπέφερε έτσι υπερβολικά. Δεν μπορούσε ούτε να καθίσει ούτε να περπατήσει.

Ο άνδρας της, καταλυπημένος , την έτρεψε σε διάφορους γιατρούς, οι οποίοι όμως δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτε.

Κάποτε οικονόμησε ο πανάγαθος Θεός να επισκεφθεί την Ραψάνη ο όσιος του Ολύμπου Διονύσιος. Ο σύζυγος , μόλις τον είδε, έτρεξε και με δάκρυα τον παρακαλούσε να έρθει στο σπίτι του και να προσευχηθεί για την ταλαίπωρη Παρασκευή. Ο άγιος ευχαρίστως ήρθε. Προσευχήθηκε και έβαλε το δεξί του χέρι πάνω στην άρρωστη. Αμέσως εκείνη σηκώθηκε όρθια! Όλοι οι παριστάμενοι έκθαμβοι και αγαλλόμενοι ευχαρίστησαν τον Κύριο, τον «θαυμαστόν εν τοις αγίοις Αυτού».

Η περιφρόνηση του σχήματος

Κάποια γυναίκα είχε ένα μονάκριβο γιό, ο οποίος έγινε μοναχός στην Ι. Μονή του οσίου Διονυσίου , στον Όλυμπο. Όταν μια μέρα ο μοναχός πήγε στο σπίτι για να δει την μητέρα του, αυτή γεμάτη θυμό του άρπαξε από το κεφάλι τον σκούφο και το πέταξε κάτω. Μετά του έβγαλε με βία τα ράσα, τον έντυσε κοσμικά και τον κράτησε στο σπίτι της.

Έπειτα από λίγες μέρες ήρθε στο χωριό της ο όσιος. Η μητέρα, μόλις το έμαθε, έτρεξε ν' ασπαστεί το χέρι του. Ο όσιος, που την έβλεπε πρώτη φορά, της είπε αυστηρά:

-Μη με εγγίζεις εσύ που κατεπάτησε το αγγελικό σχήμα του γιού σου και τον κρατάς μαζί σου στον κόσμο. Αλλοίμονό σου, ταλαίπωρη, γιατί αυτός θα πεθάνει αύριο και κακό θάνατο, και έτσι θα τιμωρηθείς και σε για την αφροσύνη σου.

Πράγματι. Την άλλη μέρα ο γιός της γκρεμίστηκε από ένα ψηλό δένδρο και σκοτώθηκε.

Ο σωφρονισμός της άφρονης

Ήταν άνοιξη , όταν ο όσιος Διονύσιος του Ολύμπου κατέβηκε στην Κατερίνη. Συνάντησε εκεί μια παρέα από νέους και νέες, που τραγουδούσαν άσεμνα χειρονομούσαν άπρεπα. Ο άγιος λυπήθηκε πολύ και απευθυνόμενος κυρίως στις κοπέλες είπε:

-Γιατί εσείς που είστε κορίτσια, λέτε αυτά τα αισχρά λόγια και προκαλείτε τους νέους στην αμαρτία;

Όλες κοκκίνισαν από την ντροπή. Βρέθηκε όμως μια που ξεχώρισε. Ύψωσε με αναίδεια την φωνή της και του αποκρίθηκε:

-Τι σε νοιάζει εσένα, ψευτοκαλόγερε, τι κάνουμε εμείς; Δεν κοιτάς τα χάλια τα δικά σου;

Ο άγιος πικράθηκε ακόμη πιο πολύ για την υβριστική συμπεριφορά της νέας. Την κοίταξε με απέραντη θλίψη και της είπε:

-Ο Θεός κόρη μου, που οικονομεί την σωτηρία του καθενός μας και με σκληρούς τρόπους, είτε να σε σωφρονίσει , για να γίνεις παράδειγμα και στους άλλος.

Μετά το επεισόδιο αυτό ο όσιος πήγε το βράδυ εκείνο στο σπίτι ενός φιλομόναχου χριστιανού.

Η κοπέλα προτού να φθάσει στο σπίτι της δαιμονίστηκε! Έπεσε κάτω στον δρόμο , άρχισε να

κλωτσάει και να βγάζει αφρούς από το στόμα. Οι γονείς της βλέποντας το παιδί τους σ' αυτή την ελεεινή κατάσταση, ζήτησαν να μάθουν την αιτία. Μια φίλη της τους εξιστόρησε τι είχε συμβεί. Εκείνοι με μεγάλη αγωνία γύρισαν όλη την πόλη αναζητώντας τον άγιο. Όταν τον βρήκε, έπεσαν στα πόδια του και με λυγμούς τον παρακαλούσαν να συγχωρήσει την κόρη τους. Ο ανεξίκακος δούλος του Θεού την συγχώρησε με όλη τους την καρδιά και την ευλόγησε. Η κοπέλα ησύχασε, ηρέμηση απαλλάχθηκε από την επήρεια του δαίμονος. Έκτοτε έζησε με σωφροσύνη και φόβο Θεού. Έμεινε μάλιστα άγαμη σε όλη της την ζωή.